

bliver dem, der har Fordel af Foranstaltningernes Gennemførelse, der kommer til at yde det Bidrag, som Egnens Befolkning i det hele skal yde dertil, og den store Strid mellem de to Partier derovre forbitres jo yderligere derved, at naar Amtet giver Tilskud, betyder det, at alle Amtets Skatteydere maa bidrage til Foranstaltningernes Gennemførelse, baade de, der har Fordel af Foranstaltningerne, og de, som hverken har Fordel eller Fortræd deraf, men endelig ogsaa de, der har Tab paa Grundlag af Foranstaltningerne. Den Side af denne Strid vil man komme fuldstændig forbi, dersom man byggede Foretagendet op økonomisk paa Grundlag af en Værdistigningsafgift. Imidlertid blev der ikke i Udvalget tilvejebragt nogen synderlig Klarhed over, hvad en saadan Værdistigningsafgift vil bringe. Vi har faaet en Besvarelse af en Række Spørgsmaal forfattet af to særdeles indsigtfulde Mænd, Konsulenterne K. Hansen og Claudi Westh, og jeg har ikke noget at sige paa dem, men under selve Udvalgets Forhandlinger var det saa langt fra, at der blev tilvejebragt større Klarhed over dette Spørgsmaal, at jeg snarere maa sige, at det modsatte var Tilfældet, og da vi havde Conference med den højtærede Minister for offentlige Arbejder, faldt der fra Ministerens Side en Ytring, som gjorde det ganske tvivlsomt, om man kunde vente, at en saadan Værdistigningsafgift vilde indbringe noget videre. Dette gjorde det hele saa overordentlig tvivlsomt, og da der desuden ingen Tilslutning blev til min Kollegas og mit Forslag fra nogen Side udover de venlige Bemærkninger, der faldt, har vi fundet det rigtigere ikke at bringe Forslaget frem her ved anden Behandling i Aar, fordi vi maatte vente, at det saa vilde blive forkastet, og dette vilde maaske være en Hindring i Fremtiden for at føre det frem igen.

Under disse Omstændigheder har vi ment, at vi maatte søge at faa denne Sag til en fornyet Behandling. Det var klart, at hvis vor Tanke skulde bryde igennem, maatte vi tage en Forhandling udover den, som kunde føres i indøværende Rigsdags-samling i Udvalget; det var jo ogsaa en stor Mangel, at Udvalget kun havde en Tid af Aaret at arbejde i, hvor det, i hvert Fald som det faldt ind med Vinterkulde i Aar, var umuligt at rejse over og se de lokale Forhold ved Hvide Sande. Det er jo muligt, at vi i Sommer faar en Sommersamling, og at den Regering, der er til den Tid, vil tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, og hvis den indbringer Forslaget

igen, da vil det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, gerne tage Arbejdet paa dette Forslag op paa ny.

Men foruden de Vanskeligheder, jeg allerede har paapeget, ligger jo ogsaa de finansielle Forhold særdeles vanskeligt i Øjeblikket, og vi har derfor fundet det rigtigt at tilraade, at Forslaget for Tiden blev udsat. Jeg betoner stærkt, at hvad vi i den Henseende tilraader i Betænkningen, gaar udtrykkeligt ud paa dette, at man ikke for Tiden gennemfører Hvide Sande Projektet, men hvis man derimod vil gaa ind paa en virkelig Forhandling om en Værdistigningsafgift, vil vi med Glæde tage en saadan op. Vi tror, det vil være den bedste Løsning, men jeg gentager, hvad jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling, at det ikke er et Ultimatum fra vor Side; naar Sagen foreligger tilstrækkeligt belyst og et tilstrækkeligt Arbejde er gjort i et Udvalg, vil vi være med til at løse denne Sag.

Pinholt: Som Medforslagsstiller til Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 2 vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg maa se det saaledes, at i de to Ændringsforslag er der i Virkeligheden for første Gang prøvet paa at skabe et Grundlag, paa hvilket Beboerne kan søge at komme til Enighed om, hvilke Foranstaltninger der skal foretages ovre ved Fjorden. Det, der er Meningen med Ændringsforslagene, er faktisk dette, at man giver dem et Tilbud om en Løsning af Spørgsmaalet paa en bestemt Maade, en Maade, som jeg ikke tror er den heldigste, men som jeg dog kan være med til at tilbyde, og saa kan man selv forhandle sig til Rette derovre om, hvorvidt man vil have denne Foranstaltning. Ved denne Fremgangsmaade gaar man den Vej, som man er gaaet ved alle Foranstaltninger, som ligner denne. Naar man bygger et Havdige f. Eks., kræver man, at 70 pCt. af de Lodsejere, som kræver et saadant Dige bygget, eller som ligger ind til det, skal det give deres Tilslutning dertil, og at 70 pCt. af Arealet skal være tegnet. Her er Kravet, fordi Forholdene er noget, men dog ikke saa væsentlig anderledes, nedsat til 60 pCt. af Lodsejerne og 60 pCt. af Arealet, og det er min Overbevisning, at man overhovedet ikke vil kunne faa en god Løsning derovre, hvis man ikke gør alt, hvad man kan for at skabe den Enighed mellem Beboerne, som er mulig. Saa længe Beboerne tror, at de ved at slutte sig til en eller anden bestemt Opfattelse kan besejre hinanden ved Hen-